

04 juni – 08 juni

Pelgrim, ga verder, want sinds je geboorte ben je op weg: ga verder, er wacht jou een ontmoeting: waar en met wie? Zelf weet je het nog niet: misschien wel met jezelf. Ga verder, stappen zullen jouw woorden worden: de weg jouw lied, bemoediging jouw gebed, de stilte zal tot jou gaan spreken. Ga verder, alleen of met anderen; kom uit jezelf, wie eerst tegenstander was wordt nu je reisgenoot. Ga verder, want je bent geboren om de weg van een pelgrim te gaan. Een Ander komt jou tegemoet en zoekt jou zodat je Hem kunt ontmoeten. Aan het eind van de weg, in het binnenste van je hart, wordt Hij jouw vrede, jouw vreugde.

Een mens heeft in zijn leven...

Een mens heeft in zijn leven geen tijd
om voor alles tijd te hebben.
En hij heeft geen uren genoeg
om elk ding zijn uur te geven.
Prediker heeft zich daarin vergist.

Een mens moet haten en beminnen
op hetzelfde moment,
met dezelfde ogen huilen
en met dezelfde ogen lachen,
met dezelfde handen stenen wegwerpen
en ze met dezelfde handen vergaren,
liefde bedrijven in de oorlog
en oorlog voeren in de liefde.

En haten en vergeven
en onthouden en vergeten
orde scheppen en verwarring,
eten en verteren
waar lange geschiedenis jaren voor nodig
heeft.

Een mens heeft in zijn leven geen tijd.
Terwijl hij verliest, zoekt hij,
terwijl hij vindt, vergeet hij,
terwijl hij vergeet bemint hij
en terwijl hij bemint, begint hij te vergeten.

De ziel is ervaren,
de ziel is zeer professioneel.
Alleen het lichaam blijft altijd een amateur.
Het probeert en vergist zich
leert niet, raakt in de war
dronken en blind in zijn genot en zijn pijn.

De dood van vijgen zal hij sterven in de herfst
verschrompeld en vol van zichzelf en zoet
terwijl de bladeren opdrogen op de grond
en de naakte takken al wijzen naar
waar alles zijn tijd heeft.
Yehuda Amichai

Uit de eerste brief van de Paulus
aan de christenen van Tessalonica.

Wij verzoeken u,
broeders en zusters,
om hen te erkennen
die onder u arbeiden,
die u leiden in de Heer
en u terechtwijzen,
en om hen vanwege hun werk
met meer dan gewone liefde
waardig te keuren.
Bewaar de vrede onder elkaar.

Wij vermanen u, broeders en zusters:
wijs de leeglopers terecht,
bemoedig de kleinmoedigen,
ondersteun de zwakken,
heb geduld met allen.
Zorg dat niemand
kwaad met kwaad vergeldt.
Streef steeds naar wat goed is
voor ieder van u
en voor alle mensen.

Wees altijd verheugd.
Bid zonder ophouden.
Dank God voor alles.
Dit verlangt God
van u in Christus Jezus.
Blus de Geest niet uit,
kleineer de profetische gave niet,
keur alles, behoud het goede.
Houd u ver van alle soort kwaad.

De God van de vrede,
moge Hij u heiligen, geheel en al.

Die u roept is getrouw:
Hij zal zijn woord houden.

Er zijn inderdaad heel wat dingen
waarover je klagen kan.

Maar heeft dat klagen ooit iemand uit de nood geholpen?
Klagen, verlamt iedere activiteit en iedere vooruitgang.

De dagen die je vult met klagen
zijn je slechtste dagen.

Er wordt niets gedaan, je krijgt lood in de benen
en je vergalt het leven van je huisgenoten, vrienden en kennissen.

Zeker, iedere mens heeft zijn zorgen en zijn leed.
Maar zaag toch niemand de oren ermee af.
Je medemens is geen klaagmuur!

Waarom toch altijd dat geklaag over de slechte tijd,
de slechte mensen, het weer
en over echte en ingebeelde ziekten.

Er zijn zoveel mooie en goede dingen
waarvoor we dankbaar moeten zijn
en waarover we ons samen moeten verheugen.

Danken is erkennen dat je zoveel goeds gekregen hebt.

Heb je zelf een tong in je mond gestoken?
Heb je zelf vingers aan je handen gezet?

Er is ergens een mysterie van liefde ingebouwd.
Er is iemand die enorm veel van je houdt.

uit psalm 139

Heer,
U kent mij, beter dan ik mezelf ken.
Dat beseft ik, vooral als ik de stilte in mij toelaat.
Wat ik ook denk of doe, U doorziet mij.
Als ik bezig ben of niet weet wat te doen,
kijkt U op mij neer met zoveel mildheid.

Geen woorden of gedachten,
of U kent ze ten volle.
U houdt mij geborgen, helemaal en altijd.
U legt uw arm op mijn schouder.
Wonderlijk zoals U bij mij bent.
Het verbaast mij telkens opnieuw.
U bent voor mij het mooiste en grootste mysterie.

Ik kan niet aan uw aandacht ontsnappen,
zelfs als ik het zo dikwijls al wilde en zocht.
Waar ik ook vlucht of me afsluit van de wereld,
telkens bots ik weer tegen U aan,
val ik weer in uw armen.

Ook al nestel ik mij in mijn eigen cocon
en sluit ik mij op in die duisternis,
ook dan zal U weer licht brengen,
de nacht veranderen in de dag,
en mij weer helpen helder te zien.

Ik dank U om het ontzaglijke wonder van mijn ontstaan,
met stille verwondering, elke dag van mijn bestaan.